

ΣΩΜΑ
ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συλλογή Τραγουδιών

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Με καρδιά από τόλμη γεμάτη
με ματιά σαν αστράφτει γοργή
το καθήκον ο Πρόσκοπος πράττει
όπου χρέος σεμνό τον καλεί.

Με θυσία προτείνει τα στήθια
για να δώσει στους άλλους βοήθεια
λεβεντιά, αγαθότης κι αλήθεια
του Προσκόπου είναι όλ' η ζωή.

Υψηλόφρων, γενναίος, ιππότης
στην τιμή του υπόσχεται αυτός
κι είναι ο λόγος του πάντα Θεότης
και στον Νόμο του μένει πιστός.

Ενα άριστο σύνθημα έχει
ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ, τούτο προσέχει
στους αγώνες ακούραστος τρέχει,
είναι εύθυμος και γελαστός.

Περπατά και βροντά, όρη - δάση περνά
και το βήμα ταχύ, μες τους κάμπους ηχεί.
Λεβεντιά, αγαθότης κι αλήθεια
του Προσκόπου είναι όλ' η ζωή.

ΟΛΟ ΓΙΑ ΠΙΟ ΨΗΛΑ ΑΝΕΒΑΣΜΑΤΑ

Προχωρούμε..... ενωμένοι...,όλο για πιο ψηλά ανεβάσματα
προχωρούμε μ' ένα μας στόχο
και μ' αγάπη στην καρδιά (δισ)

Ο στόχος είναι αδελφσύνη , ολο για πιο ψηλά ανεβάσματα
κι η αγάπη σαν μόνο μέσο
να βαδίζουμε μπροστά (δισ)

Η φιλία ένας σπόρος, όλο για πιο ψηλά ανεβάσματα
θα βλαστήσει εκεί μονάχα
που η αγάπη κυβερνά (δισ)

Χέρι - χέρι, πλάι - πλάι, όλο για πιο ψηλά ανεβάσματα
ο ένας πάντα διπλά στον άλλο
και όλοι πάντοτε μαζί (δισ)

Χαμογέλα, μη φοβάσαι, όλο για πιο ψηλά ανεβάσματα
γιατί το γέλιο σαν ανθίζει
ο ήλιος λάμπει στην καρδιά (δισ)

Προχωρούμε ενωμένοι , όλο για πιο ψηλά ανεβάσματα
με ένα μέσο μονάχα ένα
την αγάπη στην καρδιά.

ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΕΣ

Στις πλαγιές φυτεύουμε καρδιές
και τις ρίζες των ψηλών ιδανικών.
Στις καρδιές λουλουδιάζουν ευωδιές
που σκορπάνε πικρίες κακών καιρών.

Ολαρί, λαρία, ολαρά
λαριάο, λαλαρία ριαό. (Δις)

Κορυφές ανεβαίνουμε ψηλές
και ξεχνάμε τις κακίες χαμηλά.
Στα ψηλά όλο λεύτερες πνοές,
που δροσίζουν την πατρίδα τη γλυκειά!!!

Ο ΘΙΑΣΟΣ

Στην κατασκήνωση ήρθαμε για άλλη μια φορά
κάθε καινούργιο χρόνο σαν και σήμερα.
Με γέλιο, κέφι και χαρά αρχίζουμε δουλειά
βάζοντας στη ζωή μας νέα σύνορα.

ΕΠΩΔΟΣ

Κι αρμενίζαμε στα πέλαγα
γυρνώντας στα παλιά
στα παραμύθια ζήσαμε, γίναμε ήρωες ξανά
τα παραμύθια παίξαμε κι όλα γίναν αληθινά.
Και το βραδάκι στήναμε όλοι γύρω απ' τη φωτιά
τα σκηνικά του θιάσου π' οδηγούσε πιο μακριά.

Το παραμύθι τέλειωσε σε τούτη την πυρά
ένα καινούργιο χρόνο σαν και σήμερα
κι οι φλόγες μας οδήγησαν, μ' αγάπη στην καρδιά
και γράφτηκαν με δάκρυα οι αναμνήσεις μας.

Η ΑΓΕΛΗ ΠΑΕΙ ΕΚΔΡΟΜΗ

Πρωί πρωί και φίνα
με τον Ακέλα πρίμα
Λυκόπουλα εξάδες
η Αγέλη ξεκινά. (3)

Καπέλα μ' έξι ρίγες
καλτσάκια με φουντάκι
σακίδια στην πλάτη
για εκδρομή παιδιά. (3)

Και φθάνουμε στο δάσος
στους βράχους και τα σκίνα
ο Νόμος λέει αμέσως
γοργά για τη δουλεία. (3)

Ιδρώτας χωματένιος
ψωμάκι και νεράκι
περάσαμε ωραία
στην εκδρομή παιδιά. (3)

ΘΥΜΗΣΟΥ ΟΠΟΥ ΠΑΣ

Θυμήσου όπου πας, στιγμές χαράς,
στιγμές χαράς μαζί με μας στον κύκλο της πυράς.

Τα πουλιά τραγουδούν μαζί μας,
παίζουν τ' άστρα με το φώς.
Την πρωινή την προσευχή μας
χαιρόταν κι ο Θεός.

Θυμήσου όπου πας.....

Χρυσάφενιες ηλιαχτίδες,
στους γαλάζιους ουρανόυς.
Για μας της φύσης οι σελίδες
σε τόνους γιορτινούς.

Θυμήσου όπου πας.....

Περιπέτειες ωραίες,
αναμνήσεις ζωηρές.
Ονειρου σκιές, φιλίες νέες,
αγνές, χρυσές, γερές.

Θυμήσου όπου πας.....

ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ

Θέλω να είμαι φίλος για σένα
κι εσύ να είσαι φίλος για μένα
χέρι με χέρι για όλα τα χρόνια
και έτσι η ΕΙΡΗΝΗ να είναι αιώνια.

Να σε βοηθήσω να με βοηθήσεις
μαζί να κλάψεις, να τραγουδήσεις
κι αν μόνος νοιώσω, χωρίς κανένα
ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ.

Μεσ' στην Αγέλη, μεσ' στις σκηνές μας,
μέσα στη σκέψη και στις καρδιές μας
το σύνθημα μας ας είναι ένα :
ΕΓΩ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΚΙ ΕΣΥ ΓΙΑ ΜΕΝΑ.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ

Μεσ' τη ζωή σου κάποια στιγμή,
είπες τα λόγια με σκέψη αγνή,
είπες τα λόγια που είπα και εγώ,
αυτό με κάνει μαζί σου αδελφό.

ΕΠΩΔΟΣ

Κάνω σκοπό μου, όπου βρεθώ,
σε κάθε ανάγκη να βοηθώ,
κάνω σκοπό μου, να 'ρθει η αυγή,
τα ίδια λόγια να πει όλη η γη.

Θα 'ρθουνε ώρες, ώρες σκληρές,
όπου οι καρδιές πρέπει νάν' τολμηρές,
κείνες τις ώρες πέστα ξανά,
αυτά τα λόγια, τα παντοτινά.

ΕΠΩΔΟΣ

Κάνω σκοπό μου όπου βρεθώ

Μην τα ξεχάσεις, όπου κι αν πας,
μεσ' την καρδιά σου, να τα κρατάς
κι αν το μυαλό σου, δε συμφωνεί,
με της καρδιάς να μιλάς τη φωνή.

ΕΠΩΔΟΣ

Κάνω σκοπό μου όπου βρεθώ

ΖΩΗ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ

Σαν ήμουν πιτσιρίκος μια σταλιά,
με ντύσανε αμέσως στα χακιά.
Με βλέπανε και σκάγανε στα γέλια οι δικοί
μα εγώ ζητούσα, φίλοι μου, ζωή προσκοπική.
Παραραράμ - παμ - παμ. (Δις)

Να δένω κόμπους άδετους με μάθαν στο λεπτό,
να λύνω κόμπους άλυτους, άλλο τρανό κι αυτό,
με τάραξαν στις εκδρομές φασόλια και φακη,
μα εγώ ζητούσα, φίλοι μου, ζωή προσκοπική.
Παραραράμ - παμ - παμ. (Δις)

Στο πλύσιμο ξεπέρασα τη μάνα μου παιδιά,
να καθαρίζω ξέρετε μου πιάστηκε η καρδιά,
σκοπός από τις δύο ως τις έξι το πρώι,
μα εγώ ζητούσα, φίλοι μου, ζωή προσκοπική.
Παραραράμ - παμ - παμ. (Δις)

Και τώρα που την έμαθα την κόλαση αυτή
κι από την μύτη πιάστηκα σαν έξυπνο πουλί,
οι πίκρες και τα βάσανα την κάναν ζηλευτή
την ονειρεμένη αυτή ζωή την λεν' προσκοπική.
Παραραράμ - παμ - παμ. (Δις)

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ ΕΧΩ ΠΝΕΥΜΑ

Προσκοπικό έχω πνεύμα
μεσ' στο μυαλό (3 φορές)
Προσκοπικό έχω πνεύμα
μεσ' στο μυαλό όσο ζω.

Προσκοπικό έχω πνεύμα
μεσ' στη καρδιά (3 φορές)
Προσκοπικό έχω πνεύμα
μεσ' στη καρδιά όσο ζω.

Προσκοπικό έχω πνεύμα
τριγύρω μου (3 φορές)
Προσκοπικό έχω πνεύμα
τριγύρω μου όσο ζω.

Προσκοπικό έχω πνεύμα
μεσ' στο μυαλό,
μεσ' στη καρδιά,
τριγύρω μου,
προσκοπικό έχω πνεύμα
στο είναι μου όσο ζω.

ΤΟ ΜΑΝΤΗΛΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Ιδρώτας στα μάτια κι ο δρόμος μακρύς,
τραχιά η ανηφόρα, μα κάπου θα βγεις.

Διαβάζεις το χάρτη, τον ξέρεις καλά
κι αν ο ήλιος καίει, θα 'ρθει η ακρογιαλιά.

Αν φοράς το μαντήλι,
που φοράει ο ουρανός,
τότε πρέπει στα μάτια,
το ίδιο να 'χεις φως.

Το κρέας ροδίζει, στη θράκα αργά,
το κύμα χαϊδεύει, την άμμο γλυκά.

Τα ξύλα κομμένα, καφές στη φωτιά,
το βλέμμα χαμένο, μεσ' την ξαστεριά.

Αν φοράς το μαντήλι

Τους φίλους σου νιώθεις, σε νιώθουν κι αυτοί,
την ίδια έχει' όλοι, στο βλέμμα ορμή.

Η μέρα χαράζει, μαζί τους ξυπνάς,
το σάκο στον ώμο, για άλλου ξεκινάς.

Αν φοράς το μαντήλι

ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Εμείς είμαστε Πρόσκοποι
ψυχή και σώματα γέρα,
δυνατά.

Ο ρόλος μας εδώ στη Γη
είναι να σκορπούμε την χαρά.

Ό,τι και αν πει ο Πρόσκοπος
ο λόγος του είναι πιστευτός
(και κάθε νόμος της γλυκιάς
πατρίδας είναι πάντα σεβαστός). (2)

Φερόμαστε αδελφικά
προς κάθε άλλο Πρόσκοπο,
και βοηθούμε με χαρά
τον άρρωστο και τον φτωχό.

Αγνές είναι οι σκέψεις, καλές είναι οι πράξεις
και οικονόμος είναι αυτός
(είναι εργατικός κι αποφασιστικός,
είναι προς όλους αδελφός) (2)

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΦΙΠΠΟΙ

Έρχονται έφιπποι
και με σαλπίσματα
οι κυνηγοί στο κυνήγι
λάμπει ωχρό το φως
του φεγγαριού ψηλά
και κελαηδούν τα πουλάκια
Παμ - παμ - παράμ - παμ - παμ ...

Να τα σκυλιά ορμούν
και με κραυγές χαράς
κύκλωσαν ένα ελάφι
τρέχει το δύστυχο,
τρέχει και κρύβεται
για να σωθεί απ' τα βόλια.
Παμ - παμ - παράμ - παμ - παμ ...

Φεύγουν οι κυνηγοί,
πάνε στα σπίτια τους
με το πολύ το κυνήγι
σ' ένα παράθυρο,
για να παιδική ματιά
βλέπει με πόνο κι αγάπη.
Μμμ - μμμ

ΕΠΗΓΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Επήγα μια μέρα να πάρω αέρα
στη θάλασσα με το μπαμπά,
και είδα ανθρώπους τους λέγαν Προσκόπους
με παντελονάκια κοντά.

Έπαιζαν, γελούσαν, πηδούσαν, φυρούσαν
και όλοι φαίνονταν καλοί,
και ο μπαμπάς σε λιγάκι μου λέει
«Βρε Γιαννάκη, δε βάζεις κι εσύ την στολή;»

Ωχ, πως μου 'ρθε αυτό το κακό
Ωχ, και θα τρελαθώ
Δε μ' αρέσουν εμένα οι εκδρομές
Ωχ, αυτές οι εκδρομές.

Με πήραν, με ντύσαν και πάλι με φτιάξαν
ολόκληρο μες το χακί,
μου 'δωσαν καπέλο πλατύ σα μαστέλο
και ένα κοντάρι μακρύ.

Μου 'δωσαν μαντίλι, κορδόνι, τριφύλλι
και μου 'παν τράβα εμπρός,
γιατί Πρόσκοπος είσαι, διαρκώς θα κινείσαι
όπου σε διατάξει ο Αρχηγός.

ΒΑΔΙΖΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΥΝΕΧΩΣ

Βάδιζε μπροστά συνεχώς
κοίταζε πάντα στο φως
χαμογέλα δεν είν' αργά
έχεις ψυχή έχεις καρδιά.

Ψάχνε μέσα σου συνεχώς
γύρω σου υπάρχει το φως
δίπλα σου τ' άλλα παιδιά
υπάρχει ακόμα ανθρωπιά.

Η ζωή κυλά συνεχώς
φρόντιζε να είσαι στο φως
πίστευε πως δεν είν' αργά
μείνε νέος παντοτινά.

Δούλευε μ' ένα σκοπό
κάν' τον κόσμο τούτον εδώ
πιο καλό απ' ότι τον βρεις
προσπάθησε εσύ κι εμείς

Η ΒΡΟΧΗ

Στάλα - στάλα η βροχή
όλα τα μουσκεύει
στάλα - στάλα η βροχή
βρέχεσαι κι εσύ.

Ξέρω καλά το δρόμο,
γνωρίζω το χωριό
περνώ μεσ' απ' τις λάσπες
κι όμως πάντα τραγουδώ.

Πατάω μεσ' στη λάσπη,
βουτιέμαι ως το λαιμό,
όμως εγώ προσέχω πάντα
να μη λερωθώ.

Μα πίσω απ' τη μαυρίλα
βγαίνει ο ήλιος χαρωπός,
στεγνώνει το χωριό
κι όλους κι όλα στο λεπτό.

Στάλα - στάλα η βροχή
τα σύννεφα φεύγουν
έπαψε πια η βροχή
στέγνωσες κι εσύ.

Ο ΚΡΙΚΟΣ

Ειν' ένας κρίκος γερός δυνατός,
όπως ο κύκλος απόψε αυτός,
που μας ενώνει σε νέα ζωή
κι έχει τον νόμο πνοή.

Ένας νόμος φωτίζει κάθε του βίου πτυχή.
Ένας νόμος κάνει καθ' ενα ευτυχή
τί-για-για, τί-για-για, τι-για-για ώ (τρεις)
για ώ, για ώ τί-για-για, τί-για-για, τι-για-για ώ
για ώ, για ω
τί-για-για, τί-για-για ώ,... για ώ

ΤΟ ΑΣΤΕΡΑΚΙ

Πάντα ψηλά σαν κοιτάξεις
μέσ' το σκοτάδι θα βρεις
ένα μικρό αστεράκι
για να οδηγηθείς.

Θε να σου δείχνει το δρόμο
στο Νότο και στο Βορρά
κι άμα το βρεις μη φοβάσαι
όλα θα πάνε καλά.

Γιο - λα - ρι - α (3)
Γιο - λα - λα - ρι - α - λα - ο

Θάρρος Πρόσκοπέ μου
σφίξε την καρδιά
πάρε εμπρός το δρόμο
δίχως ακεφιά.

Κι όταν το σκοτάδι
γύρω θα χαθεί
η ζωή μπροστά σου
θα φέγγει χαρωπή.

ΦΛΟΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Φλόγα, φλόγα Προμηθέως, φλόγα Ελληνική.
Φλόγα, φλόγα νέας Δόξης φλόγα Ιστορική.
Φέγγε δρόμους αρετής και καθήκοντος τιμής,
δείχνε δρόμους ηθικής, π' ακολουθουμ' εμείς.

Επωδος

Φλόγα, φλόγα, φλόγα, φλόγα, φλόγα Ελληνική.
Φλόγα, φλόγα που φωτίζεις λευτεριάς πυρσούς.
Με πυρπολητών δαυλούς κατενίκησες εχθρούς,
και σαν φως πολιτισμού εδίδαξες λαούς

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Την Ιστορία την γράφουν μόνο
όσοι δεν φεύγουν ποτέ, ποτέ
μπροστά στη λύπη, μπροστά στον πόνο,
οι νικητές, οι νικητές.

Αυτοί που ξέρουν να πολεμάνε
στήθος με στήθος κάθε φορά
αυτοί που ξέρουν πως να νικάνε
στη συμφορά, στη συμφορά.

Αυτοί που ξέρουν το πως να χτίζουν
πως ν' αγαπιούνται σαν αδερφοί
όταν οι άλλοι γύρω σκορπίζουν
καταστροφή, καταστροφή.

Αυτοί που ξέρουν στ' ανεμοβρόχι
απ' τη γαλήνη της προσευχής
αυτοί που ξέρουν να λένε "όχι"
κι άλλος κανείς κι άλλος κανείς.

Την ιστορία την γράφουν μόνο
με την αγάπη μόνον μ' αυτή
ώρα την ώρα, χρόνο με χρόνο,
οι δυνατοί, οι δυνατοί.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Με τις χαρές μας,
με τις φωνές μας,
θα τραγουδάμε την ζωή!
Με την κιθάρα,
με το τραγούδι,
θα ανεβαίνουμε το στρατί!

Μεσ' στις σκηνές μας
με τις καρδιές μας,
κατασκηνώνουμε μαζί!
Με τις χαρές μας,
με τις φωνές μας,
θα τραγουδάμε την ζωή!

Ολ' αδελφοί μας,
οι Προσκοποί μας
που ομορφαίνουν την ζωή!
Σ' έργα ειρήνης,
μεγαλοσύνης,
όλο θα χτίζουν προκοπή!

Με τ' αεράκι,
το μελτεμάκι,
όλο φουσκώνουν τα πανιά!
Γι' άγνωστες χώρες
κι ας έχει μπόρες,
όλο τραβάμε στ' ανοιχτά.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑΚΙΑ (Α΄ ΑΣΤΕΡΙ)

Εμπρός Λυκοπουλάκια
της ζούγκλας τα παιδιά,
να πούμε τ' αδελφού μας
τραγούδια απ' την καρδιά.

Εβγήκε στο κυνήγι
με πόδια τρυφερά,
μα τόνα μάτι ανοίγει και
λάμπει από χαρά.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑΚΙ

Καινούργιο Λυκοπουλάκι
καλώς ήλθες μεσ' στη φωλιά.

Θα γενείς με μας αδελφός
μ' ανοιχτά δύο μάτια στο φώς.
Στης ζούγκλας θα σ' οδηγήσουν
το Νόμο Λύκοι παλιοί.

Οπου πας μια πράξη καλή
και τραγούδια μεσ' στη δουλειά.
Καινούργιο Λυκοπουλάκι
καλώς ήλθες μεσ' στη φωλιά.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Ηταν μια μέρα που γυρνούσα μοναχός
και που ζητούσα να βρω ευτυχίας λίγο φως
τότε μια γνωριμία που `ρθε εκείνη τη στιγμή
μου `δωσε θάρρος στη ζωή.

Και από τότε που δεν είμαι μοναχός
φίλος μου είναι ο Ελληνικός Προσκοπισμός
μ' ευγνωμοσύνη θυμάμαι όλα `κείνα τα παλιά
και την τυχαία γνωριμία.

Όπως μια σπίθα σε ολόξερα κλαδιά
και ο Προσκοπισμός φουντώνει αγάπη στην καρδιά
σαν φιλική φωνή σε ερημιά που συγκινεί
δίνει χαρά σ' όποιον ποθεί.

ΤΟ ΚΕΦΙ ΣΟΥ ΠΟΤΕ

Το κέφι σου ποτέ δεν πρέπει να χαλάς
θα βρεις μεσ' την ζωή εμπόδια πολλά.
Δουλειά μα και χαρά το σύνθημά σου θα `ναι
πάντα κεφάτος και πρώτος στη δουλειά.

Μεσ' στη ζωή παιδια δεν πρέπει να `σαι τεμπέλης
πάντα καλή καρδιά κι έτσι κάνεις ότι θέλεις
τρα λα λα λα λα λα τρα λα λα λα λα.

Αν τύχει και θυμώσεις πάντα να γελάς,
κατσούφης να μην είσαι ούτε και φουκαράς,
ν' ακούς τους πιο μεγάλους που ξέρουν τη ζωή,
μην είσαι μπούφος ούτε κι εγωιστής.

ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΕΧΩ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Τον ήλιο έχω στην καρδιά
το γέλιο στα χείλη
τη ζεστασιά μεσ' την ψυχή
στο στήθος τριφύλλι.

Στον κόσμο όλους ν' αγαπώ
σκοπός μου έχει γίνει
και πάντοτε νε προσπαθώ
να ζήσει η ειρήνη.

Τη φύση κι αν πληγώσανε
σε όλο τον κόσμο
θα κάνω να μοσχοβολά
θυμάρι και δίοσμο.

Ο ΦΙΛΟΣ

Είχα ένα φίλο και `γω μια φορά
ήταν ο άθλιος μια χαρά
μια κοιλάρα τόσο μεγάλη
κι από μυαλό τόσο δα στο κεφάλι.

ΕΠΩΔΟΣ

Ω!ω! πόσο τον ελυπτόμουνα
και σκεφτόμουνα και ρωτιόμουνα
τι να τον κάνω τον φουκαρά
βρήκα μια λύση και `γω μια φορά.

Μεσ' στην ομάδα τον πήρα που λες
τις πρώτες μέρες ήταν να τον κλαίς
όπου περνούσε γκάφες σκορπούσε
και η ομάδα μαζί του γελούσε.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Εμπρός ας αρχίσουμε όλοι δουλειά
μ' ανάλαφρη καρδιά.
Αυτή θα μας δώσει υγεία, χαρά,
εμπρός για τη δουλειά.

ΕΠΩΔΟΣ

Δούλευε, δούλευε γέλα πολύ
δίχως δουλειά είν' η ζήση πεζή
δουλειά - χαρά, δουλειά χαρά
όλοι μαζί στη δουλειά.

Η δούλεψη κάνει γερά τα κορμιά
δίνει υγεία, χαρά.
Οι φίλοι γνωρίζονται μεσ' τη δουλειά
είν' η φιλία ιερά.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΟ ΜΩΡΟ

Του Γιαννάκη το μωρό
έχει κρύο στο λαιμό
και το τρίψανε με καμφορέλαιο.

ΕΠΩΔΟΣ

Καμφο - καμφο - καμφορέλαιο (δισ)
και το τρίψανε με καμφορέλαιο.

Του Γιαννάκη το μωρό
έχει κρύο στο ...
και το τρίψανε με καμφορέλαιο.

Του Γιαννάκη το μωρό
έχει αφξού στο ...
και το τρίψανε με καμφορέλαιο.

Του Γιαννάκη το μωρό
έχει ...
και το τρίψανε με καμφορέλαιο.

ΜΕ ΤΟ ΣΑΚΚΟ ΨΗΛΑ

Με το σάκκο ψηλά
και μ' αγνή την καρδιά (δισ)
βαδίζουμε μπροστά.

Για βουνοπλαγιές και για κορυφές
ξεκινάμε απ' το πρωί
εκδρομές μακρινές
και ταξίδια πολλά (δισ)
κάνουμε όλοι μαζί.

Την Ελλάδα μας να γνωρίσουμε
την πατρίδα μας παιδιά,
ακρογιάλια, πηγές
και τη θάλασσα (δισ)
με τα γαλανά νερά.

Πατρίδα έχουμε ένδοξη
που θα την τιμήσουμε.
Η δουλειά θα `ναι πολλή
και καμμιά φορά σκληρή(δισ)
μα θα επιτύχουμε.

ΑΠ΄ ΤΑ ΨΗΛΑ ΓΙΑ ΠΙΟ ΨΗΛΑ

Ψηλά βουνά έχει η ζωή μας
στις πιο απάτητες κορφές τους η χαρά.
Δεν μας τρομάζουν χιόνια
το δρόμο ξέρουμε που βγάζει στα ψηλά.

ΕΠΩΔΟΣ

Απ΄ τα ψηλά για πιο ψηλά κινάμε
παν΄ από τ΄ αστέρια φτερουγίζει η ψυχή μας
κι είναι η ζωή μας
ουράνιο τόξο μεσ΄ στη μπόρα αυτής της γής.

Πιασμένοι όλοι, χέρι - χέρι
θε ν΄ ανεβούμε ως την πιο ψηλή κορφή,
παντ΄ αδελφωμένοι
να ᾿ρθει η αγάπη ν΄ αγκαλιάσει όλη τη γη.

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Στην εξοχή δεν πρέπει να κοιμάσαι
πρωΐ πρωΐ στο πόδι πρέπει να ᾿σαι
με την δροσιά τα μούτρα σου να πλένεις
πλάτσα πλούτσα στα νερά, τρα λαλα λαλα λαλα. (Δις)

Κι αν χρειαστεί να πας υπηρεσία
πρώτος εσύ να γίνεσαι θυσία
με ντι ντι ντι στην τρόμπα να τρομπάρεις
τσουφ τσουφ τσουφ στο ντι ντι ντι, κικιρίκι κικικι (Δις)

Κι όταν σκοπό σε βάλουν να φυλάξεις
σαν δεις γιατί και κότες μην τρομάξεις
και τις φωνές μην μπήξεις κάνα βράδυ
συμμορία βρε παιδιά τρα λαλα λαλα λαλα. (Δις)

Χωρίς μιλιά να τρώς ότι σου δίνουν
τα μάγουλα σου πρέπει να παχύνουν
και η μαμά να λέει με καμάρι
ένα γιόκα που ᾿χω εγώ, πω πω πω να τον χαρώ. (Δις)

ΤΟΥ ΠΕΛΑΟΥ ΠΑΙΔΙΑ

Φυσάει το αγέρι γλυκά
πετάει η βάρκα στα γαλάζια νερά
με όρτσα όλα τα λευκά της πανιά,

Κι εμείς, του πελάου παιδιά,
βάζουμε πλώρη γι΄ ακρογιάλια χρυσά
μ΄ όνειρα χίλια και καθάρια καρδιά.

Ο ΣΩΣΤΟΣ ΛΥΚΟΣ

Νά'σαι λυκόπουλο είναι καλά
μεσ' την Αγέλη περνάς μια χαρά
με γέλιο, τραγούδι, παιχνίδι, εκδρομές
κυνήγια αλησμόνητα, γνώσεις πολλές.

Μα πρέπει και να `χεις στο νου συνεχώς
να λέγεσαι Λύκος, μα Λύκος σωστός.

Την μπλέ και χακί σου στολή σαν φοράς
με πόσο καμάρι στο δρόμο περνάς,
Νόμο και υπόσχεση ξέρεις καλά
και στήνεις τ' αυτιά σαν ο ΑΚΕΛΑ μιλά.

Μα πρέπει και να `χεις στο νου συνεχώς
να λέγεσαι Λύκος, μα Λύκος σωστός.

Η κάθε σου πράξη να είναι καλή
κι ο Νόμος σου ναν' οδηγός στη ζωή
να δίνεις το χέρι σε όποιον πονεί
και να έχεις αδέρφια σε όλη την γή.

Γιατί πρέπει να `χεις στο νου συνεχώς
να λέγεσαι Λύκος, μα Λύκος σωστός.

ΑΣΠΡΑ & ΜΑΥΡΑ ΤΑ ΛΥΚΑΚΙΑ

Άσπρα και μαύρα τα Λυκάκια
πιτσιλωτά, σταχιδερά
όλα μαζί σε μιαν Αγέλη.
Και θα γλεντήσουμ'ω χαρά μας
σε πανηγύρι χαρωπό
όλοι οι Λύκοι ενωμένοι.

Λα - λα - λα - λα - λα - λα...

Ένα τραγούδι όλοι θα πούμε
χαρούμενο και γελαστό
τραγούδι μέσα απ' την καρδιά μας.
Και θα δεθούμε μια για πάντα
και θα γενούμε αδελφοί
όλοι οι Λύκοι μεσ' τον κόσμο.

Λα - λα - λα - λα - λα - λα...

ΑΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ

Αν ενά παιδί τυχεί να σου πει
πως Λυκόπουλο είναι, να μην γελαστείς.
Γιατί ψέματα πάντα θα σου πει
αν δε το ιδείς φαιδρό.

Γιατί πάντα ένα Λυκάκι,
δεν θυμώνει, δεν δακρύζει.
Κι αν ένα κακό πάθει μια φορά,
εύθυμο ευθύς σφυρά.

ΤΑ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ

Τα μικρά - μικρά Λυκοπουλάκια
των Προσκό - Προσκόπων πιο μικρά
παίζουν, τρέχουν, τραγουδουν, γελάνε
κι η ζωή τους όμορφα κυλά.

Κι αν καμμιά φορά κανένα εμπόδιο
μεσ' στο δρόμο τους τυχόν βρεθεί
εύθυμα - πολύ εύθυμα σφυρίζουν
είμαστε εμείς οι Λύκοι οι τρομεροί

Τον Γερόλυκο πάντα ακούνε
και στο Νόμο μένουνε πιστά
μ' εκδρομές, παιχνίδια και τραγούδια
η ζωή τους εύθυμη κυλά.

ΤΑ ΘΗΡΙΑ

Πως κανείς μπορεί ρι ρι
να δει μια φορά ρα ρα
γάτας το αυτί τι τι
ποντικός να γαργαλά.

Και μια αλεπού
δεν θυμαμαί που
συζητά κι αυτή
μ' ένα κυκνό γκρι.

Πάνθηρ μελαμψός
κι ένας πετεινός
ω! τι τρομερό
πίνουνε νερό.

Τώρα εξηγώ
τούτο τι θα πεί
τα θηρία αυτά
ειν' Λυκοπουλά.

Κι όμως έχω εδώ
λύκο και λαγό
που παίζουν μαζί
πλάϊ σ' ένα αρνί.

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙΣ

Αν θέλεις να περάσεις
μια αξέχαστη βραδιά,
να δεις και να θαυμάσεις
όλο ζωή παιδιά.

Τραγούδια αν θές ν' ακούσεις
να νοιώσεις πολλή χαρά,
εύθυμη συντοφιά, πάντα καλή καρδιά
θα βρείς μεσ' στα Λυκόπουλα.

ΕΠΩΔΟΣ

Ελα να ζήσεις μαζί μας (γιου - χου!!)
Για μια βραδιά τη ζωή μας (γιου - χου!!)
και τότε πόθο θα νοιώσεις
να μείνεις για πάντα με μας.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΣΚΟΥΦΙ ΜΟΥ

Το πράσινο σκουφί μου σαν φορώ
με κέφι μεσ' στους δρόμους προχωρώ
και κοιτώ δεξιά και κοιτώ αριστερά
και απλόχερα σκορπάω τη χαρά. (Δις)

Το μπλέ μου το μαντήλι σαν φορώ
χαρούμενος στη φύση τριγυρνώ
στα ψηλά τα βουνά, στ' ακρογιάλια τα χρυσά
μακριά από της πόλης την καπνιά. (Δις)

ΧΘΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ Ο ΑΚΕΛΑΣ ΜΑΣ

Χθες το βράδυ ο Ακέλας μας,
γιου καϊντί, γιου καϊντά
μας φωνάζει με χαρά
γιου καϊντί αϊντά.
Αύριο που είναι Κυριακή
πάει η Αγέλη εκδρομή.

ΕΠΩΔΟΣ

Είμαστε Λυκόπουλα πάντοτε χαρούμενα
Είμαστε Λυκόπουλα πάντα γελαστά.

Το πρωί ξυπνήσαμε
γιου καϊντί, γιου καϊντά
κι όλοι μαζευτήκαμε
γιου καϊντί αϊντά.
Ξεκινάμε με χαρά
Τραγουδώντας δυνατά.

Στο κυνήγι πάει εμπρός
γιου καϊντί, γιου καϊντά
το τοτέμ κι ο Αρχηγός
γιου καϊντί αϊντά.
Και ο άσπρος μας ο Ραν
με τον Κάα τραγουδά.

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΥΚΝΑ ΤΑ ΔΑΣΗ

Μέσα στα πυκνά τα δάση
ζιμ - ζιρίμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ
ο γερόλυκος φωνάζει
ζιμ - ζιρίμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ
και αμέσως τα μικρά
τε - τερέ - τε - τέε
κύκλο κάνουνε σφιχτά
τε - τερέ - τε - τέε
και αυτός τα συμβουλεύει
βάου - βάου - βάου - βάου - βάου - βάου
και ό,τι του ζητούν τους λέει
τε - τερέ - τε - τερέ - τε - τερέ - τε - τέε
Της Ελλάδος τα παιδάκια
ζιμ - ζιρίμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ
τα μικρά Λυκοπουλάκια
ζιμ - ζιρίμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ - ζιμ
τον Ακέλα ερωτούν
τε - τερέ - τε - τέε
και όλο συμβουλές ζητούν
τε - τερέ - τε - τέε
και αυτός τα συμβουλεύει
βάου - βάου - βάου - βάου - βάου - βάου
και ό,τι του ζητούν τους λέει
τε - τερέ - τε - τερέ - τε - τερέ - τε - τέε.

ΜΕΣ΄ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Μεσ΄ την ζούγκλα, μεσ΄ την ζούγκλα
του παλιού μας του χωριού
ζούνε δυο Λυκοπουλάκια,
που θυμίζουνε Ζουλού. (Δις)

ΕΠΩΔΟΣ

Μεσ΄ στη ζούγκλα, μεσ΄ την ζούγκλα
μεσ΄ στου Λύκου τη φωλιά
αξιέπαινος θα είναι
όποιος ζήσει μια βραδιά.

Είναι δυο τρανοί λεβέντες
παλληκάρια διαλεχτά,
μόνο μην τους πεις τα βράδια
ιστορίες για θεριά.

Δεν φοβούνται, δεν φοβούνται
τιποτ΄ άλλο παρ΄ εκτός
τα μυρμήγκια, τα κουνούπια
και το σκότος της νυκτός.

Μ΄ ΑΡΕΣΕΙ

Μ΄ αρέσει να τρέχω
με φίλους στο δάσος
να χαίρομαι κάθε στιγμή.

Να είναι γεμάτη
τραγούδι η ζωή μου
και να `ναι η δουλειά μας γιορτή.

Μ΄ αρέσει να είμαι
κοντά στους ανθρώπους
παντού να σκορπάω τη χαρά.

Το γέλιο μου να `ναι
γι΄ αυτούς η ελπίδα
πως όλα θα πάνε καλά.

Κλείσε τα μάτια
κι ευχήσου να γίνουν
αδέλφια οι άνθρωποι στη γή.

Κι η κάθε στιγμή
ας γίνει προσπάθεια
να γίνει αλήθεια η ευχή

ΕΧΑΣΑ ΤΟ ΝΤΟ

Έχασα το ντο του μικρού κλαρίνου
σαν το μάθει ο Ακέλας τι θα πει
θα με διώξει απ' την Αγέλη στη στιγμή
Τοπακαραρόττ
τοπάο παο πα (δισ)

Εχασα το ρε
Εχασα το μι
Εχασα το φα
Εχασα το σολ
Εχασα το λα
Εχασα το σι

Εχασα το ντο, το ρε, το μι, το φα,
το σολ, το λα, το σι του μικρού κλαρίνου.

ΔΕΙΤΕ ΤΑ ΛΥΚΑΚΙΑ (Β΄ ΑΣΤΕΡΙ)

Δείτε τα Λυκάκια, τι παιδιά γερά
παίζουν τραγουδάνε, τρέχουν ζωηρά.
Σ' αδελφό δίνουνε χέρι,
πήρε πια δεύτερ' αστέρι,
κι έχουνε χαρά. (Δις)

Θαν τα δύο του μάτια πάντοτ' ανοιχτά
το καλό να κάνει σ' όλους θα ζητά.
Σε πλαγιές, στ' άγρια δάση,
προχωρεί πρώτος να φθάσει
στη σωστή χαρά. (Δις)

ΕΙΜΑΣΤΕ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ

Είμαστε Λυκόπουλα χωρίς ουρά κι αυτιά,
Ολά ενωμένα μέσα σα μια φωλιά.

Το `ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΘΥΜΟΙ` για το καλό
είν' τ' ονειρό μας το παντοτεινό.
Λυκόπουλα εμείς, Λυκόπουλα θαρρείς. (Δις)

Τον Ακέλα ακούμε σαν καλά παιδιά
κι η Μπαλού ιστορίες του δάσους μας μιλά.

Με τον Μπαγκήρα παίζουμε
και τον Σερ - Χαν κοροϊδεύουμε
Λυκόπουλα εμείς, Λυκόπουλα θαρρείς. (Δις)

Η ΦΡΕΓΑΤΑ

Ητανε μια φρεγάτα παιδία, ήτανε μια φρεγάτα
γλάρο τη λέγανε, φτιάξτε μια καντηλίτσα,
γλάρο τη λέγανε, κάνε μια ψαλλιδιά.

Στο πρώτο της ταξίδι παιδία, στο πρώτο της ταξίδι
όλα πάνε καλά, κάνε μια καντηλίτσα,
όλα πάνε καλά, κάνε μια ψαλλιδιά.

Στο δεύτερο ταξίδι παιδία, στο δεύτερο ταξίδι
κοπήκαν τα σχοινία, κάνε μια καντηλίτσα,
κοπήκαν τα σχοινία, κάνε μια ψαλλιδιά.

Στο τρίτο της ταξίδι παιδία, στο τρίτο της ταξίδι
σχίστηκαν τα πανιά, κάνε μια καντηλίτσα,
σχίστηκαν τα πανιά, κάνε μια ψαλλιδιά.

Στο τέταρτο ταξίδι παιδία, στο τέταρτο ταξίδι
εμπήκανε νερά, κάνε μια καντηλίτσα,
εμπήκανε νερά, κάνε μια ψαλλιδιά.

Το πλήρωμά της όλο παιδία, το πλήρωμά της όλο,
πνίγηκε στα ρηγά, κάνε μια καντηλίτσα,
πνίγηκε στα ρηγά, κάνε μια ψαλλιδιά.

Εσώθηκε ένας μόνο παιδία, εσώθηκε ένας μόνο,
χωρίς να κολυμπά, κάνε μια καντηλίτσα,
χωρίς να κολυμπά, κάνε μια ψαλλιδιά.

Πηδώντας βράχο βράχο παιδία, πηδώντας βράχο βράχο
έθφασε στη στεριά, κάνε μια καντηλίτσα,
έθφασε στη στεριά, κάνε μια ψαλλιδιά.

ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΑΡΑΒΙ

Ηταν ένα μικρό καράβι (δύο φορές)
που ήταν α α αταξίδευτο (δύο φορές)
ωέ ...

Κι έκανε ένα μακρύ ταξίδι (δύο φορές)
μέσα εις τη τη τη Μεσόγειο (δύο φορές)
ωέ ...

Και σε πεντ' έξι εβδομάδες (δύο φορές)
σωθήκαν ο ο όλες οι τροφές (δύο φορές)
ωέ ...

Και τότε ρίξανε τον κλήρο (δύο φορές)
να δούνε ποιός ποιός ποιός θα φαγωθεί (δύο φορές)
ωέ ...

Κι ο κλήρος πέφτει στον πιο νέο (δύο φορές)
που ήταν α α αταξίδευτος (δύο φορές)
ωέ ...

ΕΝΑ - ΤΡΙΑ - ΠΕΝΤΕ - ΕΝΝΙΑ

Ένα - τρία - πέντε - εννιά,
όρτσα ανοίχτε τα πανιά,
ένα - τρία - πέντε - οχτώ μου
πάρε αγέρα τ'ονειρό μου.

Μήνυμα μαλαματένιο,
πίνω αγέρα δε χορταίνω (δισ)
μήνυμα καλό σου φέρνω.

Ένα - τρία - πέντε - εννιά,
με τ' ανέμου τα πανιά,
ένα - τρία - πέντε - οχτώ μου
φέρνω την χαρά του κόσμου.

Η αυγή γεννά το χρώμα
το λουλούδι ανθεί στο χώμα (δισ)
το τραγούδι ανθεί στο στόμα.

ΣΤΑ ΞΑΡΤΙΑ ΨΗΛΑ

Στα ξάρτια ψηλά,
στους φαρούς και μεσ' στα κανάλια
παντού τριγυρνά,
ο ναύτης παντοτεινά.

Σαν το γλάρο μας καμαρωμένος
και πατώντας σχοινί το σχοινί,
τα πανιά του λύνει αντρειωμένος
γρήγορος σαν την αστραπή.

Και παντού και πάντα ταξιδεύει,
με βοριά με τρικυμία στ' ανοιχτά,
νύχτα - μέρα όλο κινδυνεύει,
στο τιμόνι του ξαγρυπνά.

ΤΖΟΥΜΠΑΛΑΓΙΑ

Τα ταμ - ταμ μεσ' στη ζούκλα ηχούνε
κι οι Ινδοί με χαρά τραγουδούνε.
Κι ο Αρχηγός τους το Μαύρο Τσακάλι
νικητής θα γυρίσει και πάλι.

ΕΠΩΔΟΣ

Τζουμπαλά - Τζουμπαλά - Τζουμπαλάγια,
Αρχηγέ των Ινδών Τζουμπαλάγια.

Η φωτιά εις το μέσον αναμμένη
κι οι Ινδοί γύρω γύρω μαζεμένοι.
Κι ο Αρχηγός τους το Μαύρο Τσακάλι
το χορό αρχινάει και πάλι.

Η φωτιά πια τη λάμψη έχει χάσει
κι ο Αρχηγός τους πηγαίνει να πλαγιάσει.
Οι Ινδοί φεύγουν τώρα κουρασμένοι
και ο μάγος μονάχος απομένει.

Τραγουδά σιγά - σιγά και κάνει μάγια
Αρχηγέ των Ινδών Τζουμπαλάγια.

Ο ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ

Τσαγκάρη έχε γεια,
να μας φτιάξεις σανδάλια,
να `χουν από κάτω
τ' αητού τα φτερά.

Να δω ξένες χώρες,
παλάτια, καλύβες
και όπου κι αν περάσω
να λένε γι' αυτά.

Η ΓΙΔΑ

Μια γίδα μια φορά κουνώντας την ουρά
εχώθηκε κρυφά να φάει κουκιά χλωρά
Κουνούσε την ουρά (τρεις) και μάζαγε γερά.

Ο μπάρμπας ο κουκάς την άρπαξε με μιας
και τρέχει ο φουκαράς ευθύς στους δικαστάς.
Κουνούσε την ουρά (τρεις) και μάζαγε γερά.

Η γίδα τότε εκεί, πολύ προσεκτική,
τους νόμους ερευνά και της πηγαίνει να!
Κουνούσε την ουρά (τρεις) και μάζαγε γερά.

Έχει πια αντιληφθεί πως θα τιμωρηθεί,
βουτάει το κλειδί και φεύγει στη στιγμή.
Κουνούσε την ουρά (τρεις) και μάζαγε γερά.

Ο ΚΟΥΚΟΣ

Λιώσαν στις κορφές τα χιόνια
κου - κου - κου - κου - κου
μπουμπουκιάσανε τα κλώνια
κου - κου - κου - κου - κου.

Σαν η άνοιξη θα φθάσει
πρώτος και καλός στα δάση
κου - κου - κου - κου - κου.

Η φωνή του μας μηνάει
πως η άνοιξη γελάει
κου - κου - κου - κου - κου.

Είναι όμορφη η μέρα
κι αντιχέει το δάσος πέρα
κου - κου - κου - κου - κου.

Τα σακίδια φορτωμένοι
ξεκινάμ' ευτυχισμένοι
κου - κου - κου - κου - κου.

Και στολίστηκε όλη η φύση
για να μας καλωσορίσει
κου - κου - κου - κου - κου.

Ο ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

Εκεί κοντά στη λίμνη,
ψηλά εις το βουνό
ζει ένας πελεκάνος
μεγάλος και τρανός.

ΕΠΩΔΟΣ

Κίου, κίου, κίου,
αυτός φωνάζει κι όλους μας προσκαλεί (δισ)

Είναι ντυμένος στ' άσπρα
και δεν φοράει γυαλιά,
ζει μέσα εις την λίμνη
κοντά εις τα κλαριά.

Έχει λαιμό μεγάλο
και δεν φοράει κασκόλ
βουτάει μεσ' στη λίμνη
και δεν φοράει μαγιό.

Ο ΑΣΠΡΟΣ ΡΑΝ

Τον Μόγλη οι μαϊμούδες τον πήραν και παν
κι ενώ τον τραβούσαν ψηλά στα κλαδιά,
αυτός τότε βλέπει τον άσπρο τον Ραν
κι αμέσως του κράζει πολύ δυνατά.

ΕΠΩΔΟΣ

Άσπρε Ραν, Άσπρε Ραν, Άσπρε Ραν, Άσπρε Ραν
οι μαϊμούδες επήραν τον Μόγλη και πάν (δισ)

Για πέτα στη ζούγκλα να βρείς τον Μπαλού,
να βρείς τον Μαπγκήρα τους άλλους αλλού
και γρήγορα τρέξτε στην Κρύα Μονιά
κει που `χουν στήσει οι μαϊμούδες φωλιά.

Χτυπώντας γερά τις φτερούγες ο Ραν,
τον γέρο Μπαλού, τον Μπαγκήρα, τον Κάα,
τους βρίσκει και λέει, μ' αυτοί τον κοιτάν
πως τον Μόγλη οι μαϊμούδες τον πήραν και παν.

Εμπρός για τρεχάτε στην Κρύα Μονιά,
κει που τα Μπάντερλογκ στήσαν φωλιά.
Και τρεξαν και σώσαν το Μόγλη παιδιά
και πρώτος ο Ραν έχει απ' όλους χαρά.

Ο ΜΟΓΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΠΑΝΤΕΡΛΟΓΚ

Ο Μόγλης στα λημέρια μας εφάνηκε
μα τα μπάντερλογκ τον επιάσανε
για δεσ και την ωραία μας ουρά
που είναι όμορφη και μακριά.

ΣΑΝ ΠΗΓΑ ΣΤΑ ΛΥΚΑΚΙΑ

Σαν πήγα στα Λυκάκια, Λυκάκι να γένω (δισ)
Λυκάκι να γενώ χαρούμενο και γελαστό
και γελαστο
Λυκάκι να γενώ πάντοτε χαρωπό.

Τζόκεϋ καπελλάκι μου `δώσαν να φορώ (Δις)
Μου `δώσαν να φορώ με τι καμάρι περπατώ,
περπατώ
Μου `δώσαν να φορώ με τι χαρά εγώ.

Μια καλή πράξη μου `παν να κάνω πάντα εγώ (δισ)
Να κάνω πάντα εγώ χωρίς να παίρνω ευχαριστώ,
ευχαριστώ
Να κάνω πάντα εγώ, χωρίς ευχαριστώ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΜΠΑΛΟΥ

Όρθια τ' αυτιά σου Λυκόπουλο,
πάντοτε ν' ακούς τον Γερόλυκο.
Κλείσε τ' αυτιά σου Λυκόπουλο,
στον εαυτό σου τον νεώτερο.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΓΚΗΡΑ

Δόντια π' αστράφτουν
πόδια που είναι αθόρυβα
και ματιές που σκίζουν τη νυχτιά.
Πόδια αθόρυβα
και ματιές που λάμπουν στη σκιά.

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ολαρία ολαρά...
χρώμα πέφτει από ψηλά
χρώμα πέφτει και τονώνει τη ζωή μας
και το κέφι μας τραβάει για τα ψηλά,
χρώμα πέφτει κι ομορφαίνει την ψυχή μας
στην καρδιά μας κάποιος ακουμπά.

Ολαρία ολαρά
το πινέλο πάει στραβά,
οι σκιές με τις ανταύγιες συναντιούνται
και τα πρόσωπα ασκημαίνουν στο πανί,
στην παλέττα οι μπογιές μας τυραννιούνται
αχ!ο δύσμοιρος δεν βγάζω πια ψωμί...

Ολαρία ολαρά
καθισμένος στη γωνιά
περιμένω τον πελάτη να καθίσει
να ποζάρει στο προφίλ και στο ανφάνς,
σ' ένα τοίχο θα το βάλει να θαυμάσει
το πηγούνι του τι όμορφα κρεμάς !!!!

Ολαρία ολαρά
χρώμα πέφτει από ψηλά....

ΧΡΩΜΑΤΑ

Τη ζωή σαν την κοιτώ μέσα απ' το χρώμα...χρώμα
βλέπω τους δικούς μας ουρανούς
γεμισμένους με τα πέταλα της νιότης... νιότης
στέφανο σ' ολόχρυσους καιρούς...

Προχώρα στον ήλιο !

Κόκκινο, γαλάζιο, πράσινο, μαβί και άσπρο
σκορπισμένα σ' όμορφους γιαλούς...
και δεμένα μ' αρμονία σχηματίζουν όλα
πίνακες ζωής ιδανικούς...

Προχώρα στον ήλιο !

ΖΩΓΡΑΦΙΖΕ

Ζωγράφιζε....
Ψάξε να βρεις τις πιο μικρές χαρές
που ομορφαίνουν αυτή την πεζή
σκληρή ζωή.

Ζωγράφιζε....
και βάφε όσο πιο πολύ μπορείς,
το χρώμα είναι της ζωής το φώς
μην το ξεχνάς.

Ζωγράφιζε....
παρ' την παλέτα και τον μουσαμά
διώξε τη λύπη, δώσε την χαρά
με χρώματα.

Ζωγράφιζε....
και δώσε ύφος μέσα απ' την ψυχή
σκόρπα παντού το φώς και τη ζωή
της τέχνης της καλής.

ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ

Στραβός βελόνα γύρευε ολά ολά (δισ)
σε ένα αχυρώνα βατισσέλο βατισσό (δισ)

και ο κουφός του έλεγε ολά ολά (δισ)
πως άκουσ' ένα κρότο βατισσέλο βατισσό(δισ)

Πολλά ψέματα είπαμε ολά ολά (δισ)
ας πούμε και μι' αλήθεια βατισσέλο βατισσό(δισ)

Ο κόκκορας εγέννησε ολά ολά (δισ)
σαράντα κολοκύθια βατισσέλο βατισσό(δισ)

Τα κολοκύθια είχανε μέσα νερό(δισ)
και το νερό βατράχια βατισσέλο βατισσό(δισ)

ΤΟ ΤΣΙΡΚΟ ΜΑΣ

Αχ ακροβάτη (δυο φορές)
ανεβαίνεις στο σχοινί σου κάθε μέρα
και πηδάς κάνοντας τούμπες στον αέρα.

Σε ζηλεύω και πηδάω
στο σχοινί σου πάνω ορμάω
και κουνιέμαι στη χρυσή σου κούνια.

Κι ανεβαίνω κι ανεβαίνω
και στους ουρανούς πηγαίνω
και γνωρίζω κολομπίνες (δυο φορές)
κλόουν, λάμψη, λιονταρίνες
και ωραίες μπαλαρίνες.

Και το τσίρκο σαν τελειώσει,
τη σκηνή του σαν σηκώσει
και για άλλες χώρες φύγει
μένει πίσω η μαγεία
κι η ωραία ιστορία
και οι αναμνήσεις τόσες...

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΗΣ

Αδέλφια ας μαζευτούμε εδώ
μ' αγάπη στην καρδιά.
Μας φεύγει ένα λυκόπουλο
κι αφήνει τη Φωλιά.

Ω Λύκε, φίλε κι αδελφέ,
στο δρόμο που θα πας
να μην ξεχνάς ότι έμαθες
μαζί μας ν' αγαπάς.

Με μάτια μπήκες σφαλιστά
στη ζούγκλα ένα πρωί
μα τ' άνοιξες σιγά - σιγά
στην όμορφη ζωή.

Τα χέρια δίνοντας μαζί
πηγαίναμε μπροστά.
Πάντα η φιλία θα κρατά
τα χέρια μας σφιχτά.

Εμπρός τα χέρια ας δώσουμε
για μια στερνή φορά,
κι ας μας ενώνει πάντοτε
η αγάπη κι η χαρά.

Ω Λύκε, φίλε κι αδελφέ
θυμήσου όπου πας
τους Λύκους που σε μάθανε
το Νόμο να κρατάς.

ΠΟΣΕΣ ΣΤΕΡΓΙΕΣ

Πόσες στεργιές θα διαβούν τα πουλιά
προτού ξαναβρούν μια φωλιά ;

Πόσο θα κλάψεις μικρό μου παιδί
προτού ένας άνδρας γενεί ;

Πόσους ανήφορους θα πορευθείς
προτού να φανεί η κορυφή ;

Απόκριση εδώ ποτέ δε θα βρεις
απόκριση εδώ δεν θα βρεις.

Πόσα παιδιά θα πεινάσουν στη γη
προτού τ' αγκαλιάσει η στοργή ;

Ως ποτέ στον κόσμο θα ανάβουν φωτιές
προτού η χαρά ν' απλωθεί ;

Πόσους καημούς θε να ζήσουμε εδώ
προτού ένας ήλιος φανεί ;

Απόκριση εδώ ποτέ δεν θα βρεις
απόκριση εδώ δεν θα βρεις.

Μουσική : Beatles

Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΑΣ

Στην συντροφιά των προσκόπων ανθίζει η ζωή σου,
σαν την Ομάδα στον κόσμο παρέα καμιά,
κάθε καρδιά να γεμίζει με χίλια θυμήσου,
ώρα την ώρα, στον ήλιο την μπόρα,
να ζεις την χαρά. (2 φορές)

ΡΕΦΡΕΝ

Μην αρνηθείς τ' Όνειρό σου,
να γίνει ο κόσμος γιορτή,
ένα τραγούδι στα χείλι του κάθε ανθρώπου,
το καλοκαίρι να λάμπει θα ξέρει
σε όλη τη γη, για κάθε παιδί.

Κάθε λεπτό στην Ομάδα στιγμές μιας ευχής σου,
η Ενωμοτία κοντά σου σε λύπη χαρά,
σε περιπέτειες ονείρου πετά η ψυχή σου,
μ' ένα τριφύλλι, χρυσάφι οι φίλοι,
για πάντα μαζί. (2 φορές)

ΡΕΦΡΕΝ

Μην αρνηθείς τ' Όνειρό σου,
να γίνει ο κόσμος γιορτή,
ένα τραγούδι στα χείλι του κάθε ανθρώπου,
το καλοκαίρι να λάμπει θα ξέρει
σε όλη τη γη, για κάθε παιδί.

ΜΟΥΣΙΚΗ : Μίκη Θεοδωράκη (Να θυμηθείς τ' Όνειρό σου)
Στίχοι : Χ. Βογιατζής (Για το Δ.Δ. Προσκόπων.)

ΤΟ CINEMA

Χτυπά η κλακέτα,
ανάβουν τα φώτα
κι αρχίζει να τρέχει το φιλμ.
Γίνοντ' αλήθεια,
τα παραμύθια,
τα όνειρα παίρνουν ζωή.

Απλά τα σπουδαία,
τα άσχημα ωραία,
φαντάζουν στο άσπρο πανί.
Πολλοί ξεγελιούνται,
γιατί δεν θυμούνται,
πως έχει κι εμπόδια η ζωή.

ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΕΧΩ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Τον ήλιο έχω στην καρδιά,
το γέλιο στα χείλη,
τη ζεστασιά μεσ' την ψυχή,
στο στήθος τριφύλλι.

Στον κόσμο όλους ν' αγαπώ
σκοπός μου έχει γίνει
και πάντοτε θα προσπαθώ
να ζήσει η ειρήνη.

Τη φύση κι αν πληγώσανε,
σε όλο τον κόσμο,
θα κάνω να μοσχοβολά,
θυμάρι και δυόσμο.

ΤΟ ΤΑΓΚΟ ΤΟΥ Δ.Δ. 1996

Στον Παρνασσό ένα αστέρι,
μέσα στα έλατα έστησε καρτέρι,
στη νιότη με αγάπη απλώνει χέρι,
στο φως του γαλαξία να σε φέρει,
για να ονειρευτείς.

Λάμπε σαν αστέρι,
δώσε στους γύρω άφοβα το χέρι,
στην μοναξιά των άλλων γίνε ταίρι,
το αναίτιο δάκρυ θα σε καταφέρει,
μ' αγάπη να δοθείς.

ΡΕΦΡΕΝ

Τρίφυλλα από κρίνα,
φοράνε όλα τα παιδιά εκείνα,
που όνειρο ακριβό τους έχουν κάνει,
ν' αλλάξουν τον καιρό.

Του Ηνίοχου το χέρι,
κάποιο ζεστό τ' Αυγούστου μεσημέρι,
σ' αρχαία πηγή να σ' οδηγήσει ξέρι,
εκεί που εχθροί αφήναν το μαχαίρι,
για να αγαπηθούν.

Ας δώσουμ' ένα χέρι,
το λάλον ύδωρ την δροσιά να φέρει,
στα ρημαγμένα από τον Άρη μέρη,
γλυκό κρασί να δώσει το φιλέρι,
ξανά η χαρά να 'ρθεί.

Τρίφυλλα από κρίνα.....

Πικρό το καλοκαίρι,
άσπρα πανιά δεν συναντά τ' αγέρι,
οι πειρατές χαθήκανε στο Αλγέρι,
όλα τα μπρίκια γίναν σούπερ-φέρυ,
στον ταρσανά η σιωπή.

Λευκή σαν περιστέρι,
πετά η καρδιά στην μνήμη το λημέρι,
σε μια μπρατσέρα τσούρμο νέοι-γέροι,
στο Γαλαξίδι ανάβουν αγιοκέρι
για όσα έχουν χαθεί.

Τρίφυλλα από κρίνα.....

Μουσική : « Το Ταγκό της Νεφέλης »
Στίχοι : Χ. Βογιατζής ΜΑΗΣ 1996

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΥ

Μηπώς πρέπει να φύγουμε,
χωρίς ελπίδα πια,
πως θα ξαναταμώσουμε
και πάλι με χαρά

Επωδός

Οχι δεν χωριζόμαστε
για πάντοτε παιδιά
μα θα ξαναβλεπόμαστε
αδέλφια μου συχνά

Και τώρα ας ενώσουμε
τα χέρια ολοι μαζί
και αλυσίδα ας πλέξουμε
αγάπης δυνατή.

Και ο Θεός που αδιάκοπα
μας βλέπει απο ψηλά
θα μας ενώσει κάποτε
ολούς μαζί ξανά.

Παλιό κι ωραίο παρελθόν
που ζήσαμε μαζί
ας μείνει για παράδειγμα
στη νέα μας ζωή.